

[Aksel Larsen.]

argument, jeg har hørt for, at muligheden for opsparing på kapitalbindingskonto med følgende skattelettelse burde holdes åben, det er dette, at de stakkels lønmodtagere har ikke de fradragsmuligheder, som andre end lønmodtagere har. Det synes jeg ærlig talt burde animere os til at sikre, at der ikke er nogen, der har urimelige fradragsmuligheder, som lønmodtagere ikke har. Man skal ikke skaffe ligevægt ved at sige: nu giver vi nogle en uberettiget fordel, så må vi afbalancere den ved at give andre en lige så uberettiget fordel.

Jeg er glad for, at vi i denne forbindelse også er blevet enige om, at nu skal man holde op med den trafik med, at gaver til veldædige og såkaldt samfundsnyttige formål er fradragsberettigede på selvangivelsen. Jeg tror, det er de færreste, der ved, hvad det drejer sig om, men der er af finansministeriet i medfør af gældende lovgivning udarbejdet en liste på 700 forskellige foretagender, indsamlinger, komiteer osv., som kan modtage gaver, der bevirker, at de, der giver gaverne, kan trække beløbene fra på deres selvangivelse. Meget af det kan selvfølgelig siges at være samfundsnyttigt; det mest samfundsnyttige mener jeg nu burde staten tilgodese direkte, ikke ved at give skattelettelse til visse folk; men vi er jo helt ude på overdrevet, når der ikke kan bygges en idrætshal i dette land, uden at det skal give bidragyderne mulighed for at nedsætte deres skattetilsvær, eller når man, nej, undskyld for resten, jeg tror nok, at monumentet for den jyske hingst er rejst, men så har man til gengæld fået en konto ind på listen, der hedder: indsamling af penge til at foretage en afstøbning af Ymerbrønden i Fåborg. Mon man ikke må erkende, at vi er kommet for langt ud?

Vi har opnået, at afskrivningsreglerne strammes. Forslag herom ligger til behandling i folketinget, og det vil jo sikkert blive gennemført, måske med visse modifikationer, men det er i hvert fald en stramning, som ikke vil skade det sunde erhvervsliv. Vi

har opnået, at skatteligningen effektiviseres, og jeg vil benytte lejligheden til at takke finansministeren for hans arbejde med dette og sige, at jeg er klar over, at det er i ganske god gænge, og det kan jo ikke genere nogen; måske kan det genere nogle på pengepungen, men det burde ikke kunne genere nogen, at de kommer til at betale skat i nærheden af, hvad de burde betale.

Vi har opnået, at der bliver indført en glidende progressiv skatteskala, som sammen med alt det andet giver en bedre social balance. Og lad mig sige noget om dette med balancen, for det er jo sådan, at der eksisterer endnu noget af et dogme eller måske rettere en doktrin i store dele af befolkningen, ikke mindst blandt socialdemokratiets og vore vælgere: at indirekte skatter er noget afskyeligt noget og direkte skatter er det eneste velsignelsesrige. Jeg tror, at det synspunkt er forældet, ja, jeg er ganske klar over, at vi kunne ikke klare os uden forbrugsskatterne, som giver mellem 9 og 10 milliarder kroner om året, og der er ingen, der drømmer om at afskaffe dem eller afskaffe dem alle sammen. Men lad mig samtidig sige, at det drejer sig ikke først og fremmest om balancen mellem direkte og indirekte skatter, selv om jeg er opmærksom på, at netop i de sidste par år er denne balance blevet forskudt til fordel for de direkte skatter, sådan at forstå, at de direkte skatters provenu udgør en større procent og de indirekte skatters provenu en mindre procent af statens indkomster. Jeg tvivler sådan set ikke om, at når denne skattereform er ført igennem og virker — der går et par år — så vil der komme et betydeligt større provenu af de direkte skatter, end man i øjeblikket kan se eller forudse, men det er jo så fremtid. Men det, det drejer sig om, er den sociale balance, og det, der også bevirker, at vi kan forsone os med moms eller i hver tilfælde stemme for den, er dette, at vi kan se, at provenuet i alt væsentligt bruges til at lette skatterne for dem med